

Vlucht naar de Toekomst

Nieuwsbulletin van de Stichting behoud Duivensport

Nr. 6 – Juni 2026

Van de Redactie	1
De duiventuin van Eddy van Acker	2
Beginner in beeld – Thijs Apperlo	4
Uit de oude doos - Beginneling	6
Rijnlandse Ringslagers	7
Live duiven volgen	11
Duivensport in de media	14

16	Opleren van jonge duiven
18	Donateur in beeld – Amanuel Oz
22	Probiotica en prebiotica
24	Dierenarts aan het woord
26	Tot slot / Nieuws van de SBD

Van de redactie

Beste lezers en lezeressen,

Met dit zesde nummer van ons nieuwsbulletin *Vlucht naar de Toekomst* zijn we alweer halverwege 2026 aangekomen. Inmiddels bestaat de Stichting Behoud Duivensport bijna twee jaar. In die relatief korte periode is het gelukt om onze stichting stevig op de kaart te zetten binnen de duivensport. Steeds meer duivenliefhebbers weten ons te vinden en voelen zich betrokken bij onze missie.

Met dit nieuwsbulletin willen we die betrokkenheid verder vergroten, liefhebbers met elkaar verbinden en u informeren over de ontwikkelingen binnen onze stichting én binnen de duivensport in het algemeen. Helaas is het meinumner bij honderden supporters en donateurs niet aangekomen. De oorzaak lag bij verschillende providers, waarvan de spamfilters onze nieuwsbrief als ongewenste of mogelijk onveilige mail hebben gemarkeerd. Door in de toekomst gebruik te maken van het programma Brevo hopen wij dat toekomstige nieuwsbrieven weer bij iedereen correct worden afgeleverd.

Ook deze editie staat weer vol interessante verhalen en actuele onderwerpen. In totaal vindt u twaalf rubrieken, waaronder de nieuwe rubriek *Nieuwe ontwikkelingen*, waarin dit keer uitgebreid aandacht wordt besteed aan de realtime trackers. Daarbij komen zowel voor- als tegenstanders aan het woord. De rubriek *In de media* heeft bovendien een nieuwe opzet gekregen. In plaats van één onderwerp uit te lichten, verzamelen we voortaan diverse nieuwsberichten en opvallende mediaberichten over duiven en de duivensport.

We openen dit nummer met *De Duiventuin van Eddy van Acker in Heikant*, een prachtig initiatief waarmee Eddy een waardevolle bijdrage levert aan de toekomst van de duivensport. Een van de beginners op deze duiventuin is Thijs Apperlo, die in de rubriek *Beginner in beeld* zijn persoonlijke verhaal vertelt.

In *Uit de oude doos* nemen we u mee terug naar een column van 34 jaar geleden, waarin een boeiende dialoog tussen een fanatieke sporter en een hobbyist centraal staat — voor velen ongetwijfeld zeer herkenbaar. Verder besteden we in de rubriek *Andere vliegduivensporten* aandacht aan de Rijnlandse Ringslagers, een voor veel postduivenliefhebbers nog onbekende maar bijzondere tak van sport.

Daarnaast heeft Ad Schaerlaeckens speciaal voor ons een artikel van ongeveer twintig jaar geleden geactualiseerd over het opleten van jonge duiven. Amanuel Öz — naast succesvol marathonspeler ook eigenaar van Bio Lugecol — is deze keer onze donateur van de maand. Verder leest u een interessante column van Willem Mulder over probiotica en prebiotica, en sluiten we af met een bijdrage over roofvogels van dierenarts Harry Arts.

Kortom: opnieuw een veelzijdig nummer boordevol verhalen, inzichten en ontwikkelingen uit de duivensport. Wij wensen u veel leesplezier!

De duiventuin van Eddy van Acker te Heikant

In deze rubriek wordt regelmatig een duiventuin voorgesteld: een terrein dat plaats biedt aan meerdere duivenliefhebbers. Als SBD ondersteunen wij dergelijke initiatieven, omdat ze kansen bieden voor mensen die thuis geen mogelijkheden hebben om duiven te houden. Vooral in stedelijke gebieden vormen duiventuinen een waardevolle oplossing.

Een initiatiefnemer met een groot duivensporthart is de 66-jarige Eddy van Acker uit St. Jansteen. Via een buurman kwam hij in aanraking met de duivensport en samen met zijn broer was hij enkele jaren actief, totdat hij in Wageningen ging studeren. Na een onderbreking van 23 jaar pakte hij rond 2000 de draad weer op, met succes: drie provinciale overwinningen, het nationaal kampioenschap Jonge Duiven van de Fondspiegel in 2023 en vorig jaar de 13e nationaal Agen. Ook zijn zoon Domien is actief in de sport en bovendien werkzaam als duivendierenarts.

Eddy van Acker

Met het oog op promotie en toekomst van de sport ontwikkelde Eddy plannen voor een duiventuin. Met medewerking van de gemeente Hulst en na toestemming van de provincie werd het project in 2021 gerealiseerd op een terrein van ruim 4.500 m² in Heikant. Er staan negen hokken, waarvan er zeven worden verhuurd. Twee hokken dienen als promotie- en stimulatiehok.

De duiventuin is volledig uit eigen middelen gefinancierd en daarmee privé-eigendom. Voor de exploitatie werd Stichting Den Heuvel opgericht. Dankzij de verhuur en opbrengsten uit het promotiehok draait het project vrijwel kostendekkend; vaste lasten zoals water en elektriciteit neemt Eddy voor eigen rekening. Alle hokken zijn voorzien van

stroom, internet en het Bricon PAS-systeem. Het complex beschikt daarnaast over een rolstoeltoegankelijke kantine met sanitair. Het onderhoud en de dagelijkse verzorging zijn in handen van parttime beheerder Miel de Beule. Het terrein is afsluitbaar en groen omzoomd. Volgens Eddy liggen er voor beginnende liefhebbers nog altijd de nodige drempels om met de postduivensport te starten. Juist die probeert hij weg te nemen: met goed uitgeruste hokken en de ondersteuning van een parttime verzorger die klaarstaat voor advies en hulp. Die aanpak werpt zijn vruchten af. Sinds de oprichting van de duiventuin hebben zich al acht nieuwe leden aangesloten, waarvan er inmiddels twee thuis zelf met duiven zijn begonnen.

Vooraf tijdens het vliegseizoen leeft het complex. Op zaterdagen weten doorgaans tien tot twintig bezoekers de weg naar de duiventuin te vinden, variërend van eigen verenigingsleden tot geïnteresseerden van buitenaf, waaronder ook Belgische liefhebbers. De duiventuin biedt daarmee niet alleen ruimte aan liefhebbers zonder eigen mogelijkheden, maar vervult ook een belangrijke rol in het enthousiasmeren van nieuwe deelnemers. Het promotie- en stimulatiehok vormen daarin een waardevolle aanvulling.

De grote betrokkenheid van Eddy bij de duivensport blijkt niet alleen uit de oprichting van de duiventuin, maar ook uit zijn bestuurlijke inzet. Zo is hij voorzitter van zijn vereniging en tevens bestuurslid en kiesman van afdeling Zuidwest. Daarnaast is hij actief als mentor bij de Stichting Behoud Duivensport en bezocht hij met een groep beginners een bijeenkomst van de SBD in het Descheemaecker Pigeon Center. Over de rol van de SBD is hij helder: de stichting verricht belangrijk werk door de duivensport te promoten en ook jongeren ermee in aanraking te brengen. “Wie eenmaal gegrepen wordt door het duivenvirus, komt er vaak later op terug,” aldus Eddy. Het is dan ook vanzelfsprekend dat hij graag samenwerkt met de SBD wanneer zich daarvoor kansen voordoen.

Voor meer informatie zie de website van Duiventuin den Heuvel

<https://www.duivendenheuvel.com/DenHeuvel.aspx>

Beginner in beeld – Thijs Apperlo, Hulst

De starter die in het juninummer centraal staat in de rubriek *Beginner in beeld* is meteen ook de jongste nieuweling die we tot nu toe hebben voorgesteld. De 16-jarige Thijs Apperlo uit Hulst is sinds bijna twee jaar actief in de duivensport. Voor hem begint het nu pas echt, vertelt hij: “Het was eerst vooral ontdekken, luisteren, observeren en leren. Maar dit jaar ga ik voor het eerst meedoen aan officiële wedstrijden. Het voelt bijzonder om als jonge starter deel te nemen en me te meten met ervaren liefhebbers.”

Zijn kennismaking met de duivensport begon eigenlijk heel toevallig. Op een dag zat er een verdwaalde duif in de schuur bij zijn ouderlijk huis. Thijs had altijd al een zwak voor duiven en verzorgde het dier totdat het weer op krachten was. Uiteindelijk vloog de duif terug naar zijn eigenaar. “Dat vond ik fascinerend,” vertelt hij. “Dat zo’n dier, zelfs na een omweg, precies weet waar zijn thuis is.” Die ervaring liet hem niet meer los en hij besloot zelf duiven te gaan houden. Eerder had hij al sierduiven, maar die moesten weg omdat de hond er voortdurend achteraan zat. Toch bleef de interesse bestaan. Toen er thuis nog een ongebruikt hondenhok stond, bouwde Thijs dat om tot zijn eerste duivenhok. Inmiddels dient dat hok als kweekhok.

Via combinatie De Boeij kreeg hij zijn eerste duiven, om te ontdekken of de sport echt iets voor hem was. Omdat Thijs nog weinig wist over verzorging, voeding en training, nam hij contact op met Eddy van Acker, eigenaar van Duiventuin Den Heuvel. “Hij nodigde me uit om eens te komen kijken. Dat eerste bezoek maakte veel indruk.

We brachten een groep jonge duiven een stukje weg om ze op te leren. Het was indrukwekkend om ze tegelijk los te laten en samen te zien cirkelen in de lucht. Vanaf dat moment ben ik steeds verder in de sport gegroeid. De begeleiding en ondersteuning van Eddy zijn heel waardevol voor me.” Ook over de behulpzaamheid van andere liefhebbers is Thijs zeer te spreken. “Iedereen wil je helpen,” zegt hij. “Vanaf het begin heb ik veel ondersteuning gekregen. Zonder die hulp had ik nooit kunnen starten.”

Momenteel beschikt Thijs thuis over een kweekhok van ongeveer 2,10 bij 1,80 meter. Zijn vliegduiven zitten echter op de duiventuin, waar hij een afdeling voor jonge duiven van ongeveer twee bij 1,80 meter gebruikt. Daar doet hij veel praktijkervaring op. In totaal heeft hij nu 27 jonge duiven om mee te vliegen en 10 kweekduiven. De duiven komen van verschillende liefhebbers, onder wie Eddy van Acker, Miel De Beule en combinatie De Boeij. Enkele duiven heeft hij inmiddels ook zelf gekweekt.

Volgens Thijs is de grootste uitdaging voor beginners het filteren van de hoeveelheid informatie. “Er zijn zoveel dingen die je moet leren: voeding, medische begeleiding, motivatie, trainen, verduisteren, bijlichten... soms zie je door de bomen het bos niet meer.” Om het overzicht te bewaren, luistert hij vooral naar de adviezen van Eddy van Acker en Miel De Beule, die hem begeleiden. Daarnaast kijkt hij graag hoe ervaren topmelkers hun duiven verzorgen, om daar in de toekomst zijn eigen systeem uit te ontwikkelen. Ook buiten het hok blijft hij met de sport bezig: hij bekijkt filmpjes van PigeonPixels op YouTube, luistert naar hun podcasts op Spotify en leest artikelen over de duivensport, onder andere op de website van Stichting Behoud Duivensport.

Het combineren van de duivensport met school lukt hem redelijk goed, al vraagt de hobby de nodige tijd en discipline. Wanneer hij zelf een keer niet naar de duiventuin kan, helpt Miel De Beule – hokverzorger van de duiventuin – hem met de verzorging van de duiven. Voor Thijs is het duidelijk dat hij verder wil groeien in de duivensport. Een eigen vlieghok bij huis is dan ook een wens voor de toekomst. De ruimte is er al, alleen het juiste hok moet nog gevonden worden.

UIT DE OUDE DOOS – NP Orgaan van 5 februari 1992

Onderstaand artikel verscheen ruim 34 jaar geleden in het NP Orgaan en werd geschreven door de - voor onze redactie - onbekende schrijver J. Bombeeck. In de dialoog die hij schetst, gaat het niet over de fanatieke duivensporter die er alles aan doet om “het peloton” voor te blijven, maar juist over de “gewone” liefhebber.

Want eerlijk is eerlijk: in columns, duivenboeken en vakbladen draait het vaak om succes, prestaties en kampioenschappen. Maar lang niet iedereen zit zo in de sport. Voor nogal wat liefhebbers gaat het juist om iets anders — de rust in het duivenhok, de dagelijkse verzorging en het sociale leven binnen de vereniging. Voor hen zijn uitslagen en titels bijzaak. Het plezier zit in de omgang met de duiven zelf. Grote kans dat juist voor die groep het onderstaande zeer herkenbaar is.

Beginneling - J. Bombeeck

‘Zijn ze er klaar voor?’

‘Wie...?’

‘Je duiven, wie anders?’

‘Hoezo, als ik vragen mag?’

‘Kom op man, doe niet zo achterlijk alsjeblieft. Nu worden de prijzen verdiend, in het stille seizoen.’

‘Vertel eens wat ik nu moet ondernemen, afgezien van de hoogstnoodzakelijke dingen zoals voeren, water geven en poetsen?’

‘Het is toch wat met jou, hè... Je leert het nooit volgens mij.’

‘Nee?’

‘Tjonge nog aan toe. Zie ’m zitten, de onnozelheid zelve.’

‘Kom kom, deskundig ben ik niet, maar onnozel gaat me te ver. Ik bedoel: Erik Breukink wint de Tour de France ook nooit, al rijdt hij de longen uit zijn lijf en laat hij zich dagelijks middels een infuus volspuiten met Brinta pap!’

‘Waar slaat dat nou weer op?!’

‘Nergens, maar ik bedoel te zeggen dat men zijn plaats behoort te kennen in het duivenmelkerspeloton, en mijn favoriete stekje is pal voor de bezemwagen!’

‘Dus géén ambitie?’

‘Moet dat dan?’

‘Moeten is een groot woord, maar de wil om mee te draaien lijkt mij toch wel het minste.’

‘Och, “meedraaien” doe ik allicht, en St. Vincent zal voor mijn duifjes wel altijd een brug te ver zijn. Het is het soort, dunkt mij, dat prijspakkers voortbrengt – en kom daar maar eens aan! De kans dat jij zoiets wint is toch ook nul komma nul.’

‘Nu noem je ook wat op zeg, St. Vincent. Hemeltjelief, dat is niet voor iedereen weggelegd!’

‘Nou dan! Praten over ambitie in een tijdverdrijf zoals de duivenhobby is voor mij gezwam in de ruimte. Wat kan mij het schelen, zolang ik er maar lol in blijf hebben!’

‘Ja ja, en het komende seizoen wéér voor joker op de duiven zitten wachten terwijl de rest al de klok vol heeft gedraaid. Noem jij dat maar lol hebben. Ik kan me leukere dingen voorstellen!’

‘Zoals...?’

‘Zoals? Er schiet me niet een-twee-drie wat te binnen, maar—’

‘Zie je wel, je weet gewoon niks anders dan duiven, duiven en nog eens duiven. En maar balen als het wat tegenzit en vooral proberen te achterhalen hoe en waarom! Nee vriend, dat fanatieke geblèr is aan mij niet besteed, alhoewel ik ook graag een prijsje speel. Misschien nog wel liever dan jij, maar een trauma zal ik er niet aan overhouden mocht het tegenzitten! Waar praten we in godsnaam toch over in de duivensport? Alleen over presteren. Koning, keizer, admiraal... deze jongen vindt het niet normaal!

Zal ik jou nou eens wat vertellen? Het is allemaal zo betrekkelijk, en met alle respect voor de kampioen: persoonlijk laat ik liever een eerste prijs aan mijn neus voorbijgaan dan dat ik het in mijn broek doe. Jullie staan met dichtgeknepen billen al drie kwartier van tevoren langs de klep, want je weet immers nooit.’

‘Hou toch op!’

‘En de gang naar het toilet wordt steevast vergezeld van deze opmerking: “Let eventjes op terwijl ik op nummer honderd ben. Mocht er een vallen, roep me dan!” En of dat nu aan moeder de vrouw is gericht of aan een andere huisgenoot, dat maakt me niet uit – je weet waarover ik spreek. Mocht het dorstig weer zijn, dan klinkt “let eventjes op” meerdere malen per uur. En o wee als er eentje onopgemerkt binnen is geglipt terwijl meneer weer eens hoognodig moest wateren. Nee, laat mij maar aanmodderen! En om terug te komen op je vraag of ze er al klaar voor zijn: ik zal het ze straks even vragen.”

=====

Andere Vliegduivensporten

Peter Goossens en zijn Rijnlandse Ringslagers

Naast de klassieke wedvluchten met postduiven bestaan wereldwijd vele andere vormen van duivensport, elk met hun eigen rassen, regels en tradities. In deze rubriek belichten we een duivensoort en/of liefhebber uit een andere tak van de vliegduivensport. Deze keer aandacht voor de 62 jarige Peter Goossens uit Laren (Gld) en zijn Rijnlandse Ringslagers.

Peter Goossens

Peter werd geboren in de, onder postduivenliefhebbers, zeer bekende Belgische plaats Duffel en woonde daar tot ongeveer zijn twintigste. Rond zijn achtste jaar begon hij met duiven, inmiddels meer dan vijftig jaar geleden. Hij kwam met de duivensport in aanraking doordat er destijds in Duffel bijzonder veel duivenmelkers woonden. Alleen al in zijn straat waren dat er tientallen. “Het was bijna onmogelijk om er niet mee in contact te komen,” aldus Peter — een groot contrast met de huidige tijd. Omdat er in Duffel in die periode soms ieder weekend vele duizenden duiven werden gelost,

bleven er op de losplaats altijd tientallen duiven rondhangen. Peter maakte er een sport van om deze te vangen. De mooiste exemplaren hield hij zelf; de overige bracht hij naar het duivenlokaal, gevestigd in café De Kroon. Voor elke duif die hij daar inleverde, kreeg hij een reep chocolade. De jonge Peter heeft in die tijd dan ook heel wat chocoladerepen verdiend.

In zijn jeugd maakte Peter de overstap van postduiven naar sierduiven, en die keuze is hij zijn hele leven trouw gebleven. In de loop der jaren fokte hij diverse sierduivenrassen, waaronder Holle kroppers, Gentse kroppers, Speelderkens en Rijnlandse Ringslagers. Dit artikel richt zich op de Rijnlandse Ringslager: een vliegduivenras met bijzondere eigenschappen, waarvan Peter een bekende en succesvolle fokker is. Zijn duiven zijn meerdere malen onderscheiden en hij staat bekend als een bevlogen kenner die regelmatig lezingen en besprekingen verzorgt over ringslagers.

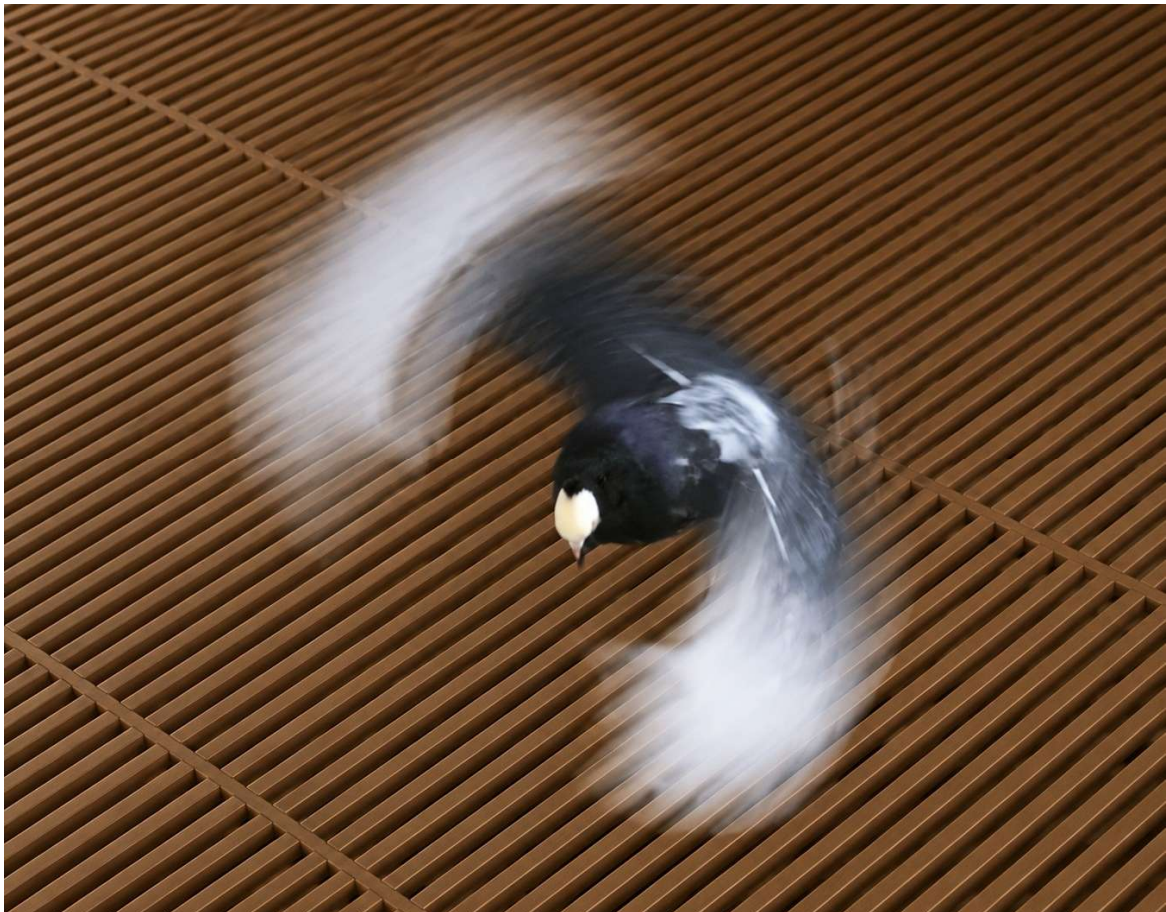
Rijnlandse Ringslager

De Rijnlandse Ringslager is een van de vier duivenrassen die het zogenoemde ringslaan vertonen. Dit ringslagspel is een verder ontwikkelde vorm van baltsgedrag. Waar een doorsnee doffer al koerend achter zijn duivin aanloopt en met zijn staart sleept, stijgt een doffer van de ringslaande rassen op tot ongeveer een meter hoogte en vliegt luidruchtig in cirkels boven zijn duivin, waarbij hij zijn vleugels tegen elkaar slaat. Door gerichte selectie is dit 'ringslaan' diep verankerd in het genetisch materiaal van de Rijnlandse Ringslager; sommige doffers slaan tijdens één vlucht wel vijf tot zes ringen.

Alle ringslagers stammen af van een Turks ras uit de omgeving van Trabzon, gelegen aan de Zwarte Zee. De Italiaanse natuuronderzoeker Ulisse Aldrovandi (1522–1605) beschreef rond 1600 in een zeer gedetailleerd werk over duiven al een ras dat hij

aanduidde als den Draaijer. Hij vermeldde daarbij dat de oorsprong van dit ras in de Nederlanden lag (destijds inclusief Vlaanderen en het noorden van Frankrijk). Vermoedelijk zijn de voorouders van de ringslagers via handel in het verleden naar de Nederlanden gekomen, waar zij verder zijn doorontwikkeld. Volgens Spruijt, in zijn boek *De tuimelaarrassen*, heeft het ras zich vervolgens vanuit Nederland verspreid naar de Duitse Rijnstreek. Daar kende het zijn bloeiperiode rond 1840–1850 en werd het verder geperfectioneerd.

Ringslagers zijn ware vliegkunstenaars onder de duiven. Er worden zelfs speciale wedstrijden mee gehouden. Bij deze tak van de duivensport is het de bedoeling dat de doffer, onder luid vleugelgeklap, zoveel mogelijk rondjes om zijn duivin vliegt. Het ringslagspel vindt plaats in een ringslagkooi: een volière van 2 x 2 x 2 meter. In het midden van het plafond hangt een krachtige lamp die van buitenaf bediend kan worden, bij voorkeur met een schakelaar die de liefhebber tijdens het spel eenvoudig kan bedienen. De deur van de volière opent bij voorkeur naar buiten. De ringslagkooi staat in een goed verduisterbare ruimte, zodat de duiven niet worden afgeleid.

Ringslager in actie

Vooraf wordt geloot welke groep in welke volière speelt en in welke volgorde de deelnemers starten. Per volière beoordeelt een jury van vier personen het ringslagspel: een voorzitter, twee juryleden en een tijdwaarnemer. De jury telt het aantal geslagen ringen; hoe meer ringen, hoe hoger het puntenaantal. Hiervoor gelden vooraf vastgestelde wedstrijdregels. Daarnaast zijn de duiven vooraf beoordeeld op hun show-

kwaliteiten. Na afloop telt de voorzitter de behaalde ringslagpunten en tentoonstellingspunten bij elkaar op. Samen vormen deze de eindscore van de doffer. Hiervoor moet de liefhebber een tentoonstellingskaart van de betreffende doffer aanleveren. Tijdens de wedstrijd van de Duitse speciaalclub kan een liefhebber groepswinnaar worden. Daarbij worden de punten van de vier beste doffers van één liefhebber opgeteld — waarvan maximaal twee oude doffers — samen met de showpunten van twee jonge duivinnen. Op die manier wordt gestimuleerd dat showdieren hun vliegcapaciteiten behouden, en omgekeerd.

Ringslagwedstrijden worden op drie locaties georganiseerd:

- In het Belgische Turnhout organiseert de Speciaalclub van Ringslagers en de Smijter jaarlijks een wedstrijd met deelnemers uit België, Nederland en Duitsland.
- In het Vlaamse Mechelen organiseert sierduivenvereniging De Luxeduif jaarlijks haar tentoonstelling in het tweede weekend van december. Liefhebbers die hun duiven hebben ingestuurd voor de keuring, kunnen met hun dieren ook deelnemen aan een ringslagwedstrijd die op zondag plaatsvindt.
- De grootste happening vindt plaats in het Duitse Richelsdorf, waar de *Sonderverein der Züchter von Ringsschlägertauben* eind januari of begin februari de *Ringschlagwettbewerb* organiseert.

De belangen van deze sport worden behartigd door de Speciaalclub voor Ringslagers en de Smijter. Jaarlijks organiseert deze vereniging activiteiten zoals ringslagwedstrijden, een clubshow en een jaarvergadering. Voor meer informatie over de fok van Ringslagers en de wedstrijden kan men zich wenden tot Peter Goossens mail = pji.goossens@telfort.nl

Nieuwe Ontwikkelingen – Live duiven volgen

Sinds dit nieuwe vliegseizoen is er een nieuwe ontwikkeling op het gebied van het volgen van de route die duiven afleggen tijdens trainings- en wedvluchten: de realtime tracker. Met deze trackers kunnen liefhebbers hun duiven tijdens de vlucht live volgen via de telefoon. Dankzij geavanceerde technologie is tijdens de vlucht precies zichtbaar waar een duif zich bevindt.

De trackers worden op de markt gebracht door Gerard van der Heide uit Drachten. Gerard is samen met Harry de Jong eigenaar van meldsite duifmelden.nl. Deze website werd zo'n zestien jaar geleden gelanceerd en groeide uit tot een groot succes. Bijna iedere liefhebber in afdeling Noord (voorheen de afdelingen 10 en 11) gebruikt de website om duiven te melden en meldingen te raadplegen.

Gerard van der Heide

In 2008 begon Gerard actief met de duivensport en legde hij zich toe op de marathonvluchten. Deze discipline past het beste bij zijn woon- en werksituatie. Gerard is werkzaam in de offshore- en baggerindustrie en verblijft voor zijn werk regelmatig in het buitenland. Tijdens zijn afwezigheid verzorgt zijn vrouw de duiven. Hij moet dus zorgvuldig omgaan met de beschikbare tijd. Toch boekte hij inmiddels al diverse mooie successen op de marathonvluchten.

De realtime tracker

De live trackers zijn een project van duifmelden.nl en via deze website verkrijgbaar. Het gaat om kleine, lichtgewicht apparaatjes die speciaal zijn ontworpen voor duiven. De tracker weegt slechts 2,2 gram en heeft een batterijduur van veertien tot dertig dagen. Dankzij het compacte en aerodynamische ontwerp is de tracker comfortabel voor de duif.

In tegenstelling tot traditionele GPS-ringen is deze tracker veel kleiner en lichter. Bovendien werkt het systeem niet via GPS, maar via mobiele telefoonnetwerken en basisstations, vergelijkbaar met een AirTag die wordt gebruikt voor het opsporen van voorwerpen. Hierdoor kan de locatie van de duif live gevolgd worden. De trackers geven daarnaast waardevolle inzichten in snelheid, afstand en de gevlogene route.

Voor- en tegenstanders

Zoals bij vrijwel iedere nieuwe ontwikkeling kent ook de introductie van realtime trackers in de duivensport zowel voor- als tegenstanders. Op sociale media, met name Facebook, worden de meningen volop gedeeld. Voor dit artikel hebben we de rode draad uit die discussies gehaald en daarnaast verschillende voor- en tegenstanders naar hun visie gevraagd.

Bij de tegenstanders spelen vooral gevoelsmatige argumenten een belangrijke rol. Zij vrezen niet zozeer de techniek zelf, maar vooral wat die techniek met de beleving van de sport doet. In veel reacties klinkt door dat juist de onzekerheid, de spanning en het wachten een wezenlijk onderdeel van de duivensport vormen. Voor een aantal liefhebbers hoort het er simpelweg bij om urenlang bij het hok te zitten zonder precies te weten wanneer een duif arriveert. Juist die onzekerheid maakt volgens hen de sport bijzonder. “De charme van het wachten verdwijnt,” klinkt het regelmatig.

Volgens deze groep neemt live tracking ook een belangrijk deel van de spanning weg. Wanneer men weet dat een duif van hen bijna thuis is, verdwijnt de verrassing van het plotselinge verschijnen aan de horizon. Juist dat onverwachte moment zorgt voor veel liefhebbers voor de grootste emotionele beloning. Vooral bij marathonvluchten wordt het thuiskomen van een duif door tegenstanders omschreven als een emotioneel hoogtepunt. Dat gevoel zou minder intens worden wanneer de volledige vlucht al live gevolgd is.

Duif komt thuis van de vlucht

Tegelijkertijd maken de meeste tegenstanders wel degelijk onderscheid tussen nuttige technologie en wat zij zien als “te veel” technologie. Zo geven sommigen aan geen enkel bezwaar te hebben tegen een systeem waarmee achteraf de route van een duif bekeken kan worden. Hun weerstand richt zich vooral op het realtime volgen tijdens de wedstrijd.

Daarnaast leeft bij sommige liefhebbers het gevoel dat er in de maatschappij al voldoende technologie aanwezig is. Volgens hen hoeft niet ieder onderdeel van het leven volledig meetbaar en controleerbaar gemaakt te worden. Voor deze groep draait de duivensport in de eerste plaats om traditie, passie, geduld en emotie — niet om maximale controle, efficiëntie of gemak. Zij vrezen dat de sport door realtime tracking iets van haar eigen karakter verliest. “Dan is de charme van de duivensport weg,” vat een liefhebber het samen. Maar het is natuurlijk ieders vrije keuze om live trackers wel of niet te gebruiken.

Volgens de voorstanders biedt de komst van realtime trackers in de duivensport vooral kansen. Niet alleen om de sport moderner en aantrekkelijker te maken, maar ook om meer inzicht te krijgen in het gedrag van de duif zelf. Waar tegenstanders vrezen dat technologie iets wegneemt van de traditionele spanning, zien voorstanders juist mogelijkheden om de sport beter aan te laten sluiten op deze tijd. “De maatschappij is veranderd. Mensen willen sneller informatie en beleven sport op een andere manier dan vroeger. Deze trackers sluiten daar perfect op aan.”

Duiven onderweg tijdens een vlucht

Volgens hen zit de winst niet alleen in het live kunnen volgen van een vlucht. De technologie opent ook de deur naar compleet nieuwe vormen van competitie. “Je kunt er van alles aan koppelen. Bijvoorbeeld een prijs voor de duif die de meest efficiënte route heeft genomen. Of voor de duif die de meeste kilometers heeft gevlogen. Misschien zelfs voor een duif die als enige dwars door een zware regenbui is gegaan. Dat soort gegevens worden ineens inzichtelijk — en daar kun je vervolgens ook iets mee doen.”

Ook de beleving van een vlucht verandert. Liefhebbers hoeven niet langer urenlang uitsluitend af te wachten, maar kunnen hun tijd beter indelen doordat ze precies zien hoe hard de duiven vliegen en wanneer ze ongeveer thuiskomen. Juist in deze tijd, waarin

binnen veel gezinnen beide partners werken en de huishoudelijke taken verdeeld moeten worden, is de zaterdag vaak een drukke dag waarop van alles geregeld moet worden — zeker in gezinnen met opgroeiende kinderen.

Tegelijkertijd kan de sport toegankelijker worden voor mensen buiten de duivensport zelf. Vooral gezinnen en jongeren zouden volgens voorstanders makkelijker betrokken kunnen raken wanneer een vlucht live te volgen is via telefoon of computer. “Het kan echt weer een familiesport worden. Kinderen die nu weinig interesse hebben in de hobby van hun vader, gaan misschien ineens meekijken. Ook collega’s, vrienden of andere belangstellenden zonder duiven kunnen betrokken raken als ze live kunnen volgen wat er gebeurt.”

Misschien nog belangrijker vinden voorstanders de hoeveelheid kennis die de trackers kunnen opleveren. Volgens hen kan de technologie helpen om beter te begrijpen hoe duiven vliegen, waarom onderweg verschillen ontstaan en mogelijk zelfs hoe verliezen beperkt kunnen worden. “Bij sommige vluchten, vooral met jonge duiven, verloopt het concours erg stroef en blijven er onderweg duiven achter. Dan wil je weten: wat is er precies gebeurd? Waar ging het mis? En hoe kun je dat in de toekomst voorkomen?”

Die informatie kan volgens hen niet alleen waardevol zijn voor de sport, maar mogelijk ook voor wetenschappelijk onderzoek. “Misschien leert de wetenschap er ook van. Vogeltrek wordt al breed onderzocht. Waarom zou je geen lossingen kunnen doen langs bekende vogeltrekroutes? Misschien leren we daardoor ook meer over de natuur.”

Volgens voorstanders staan realtime trackers daarom niet tegenover de traditie van de sport, maar kunnen ze juist een nieuw hoofdstuk toevoegen — met meer beleving, meer kennis en nieuwe manieren om prestaties van duiven te waarderen.

Er is een website in ontwikkeling die straks actief de duiven op een vlucht volgt.

<https://bletrackers.duifmelden.nl/tracker/dashboard.php>

=====

Duivensport in de media

Voor deze rubriek volgen we de lokale en landelijke media met betrekking tot berichtgeving over de duivensport en duiven in het algemeen.

In diverse media werd aandacht besteed aan het feit dat de beperkingen die vanwege de vogelgriep aan de duivensport waren opgelegd, in april zijn opgeheven. Daardoor kon er vanaf 11 april weer met de duiven worden gevlogen. Zie onderstaande artikelen in twee lokale bladen.

[wedstrijdseizoen-van-de-postduiven-kan-toch-beginnen](#)
[seizoen-duivensport-van-start](#)

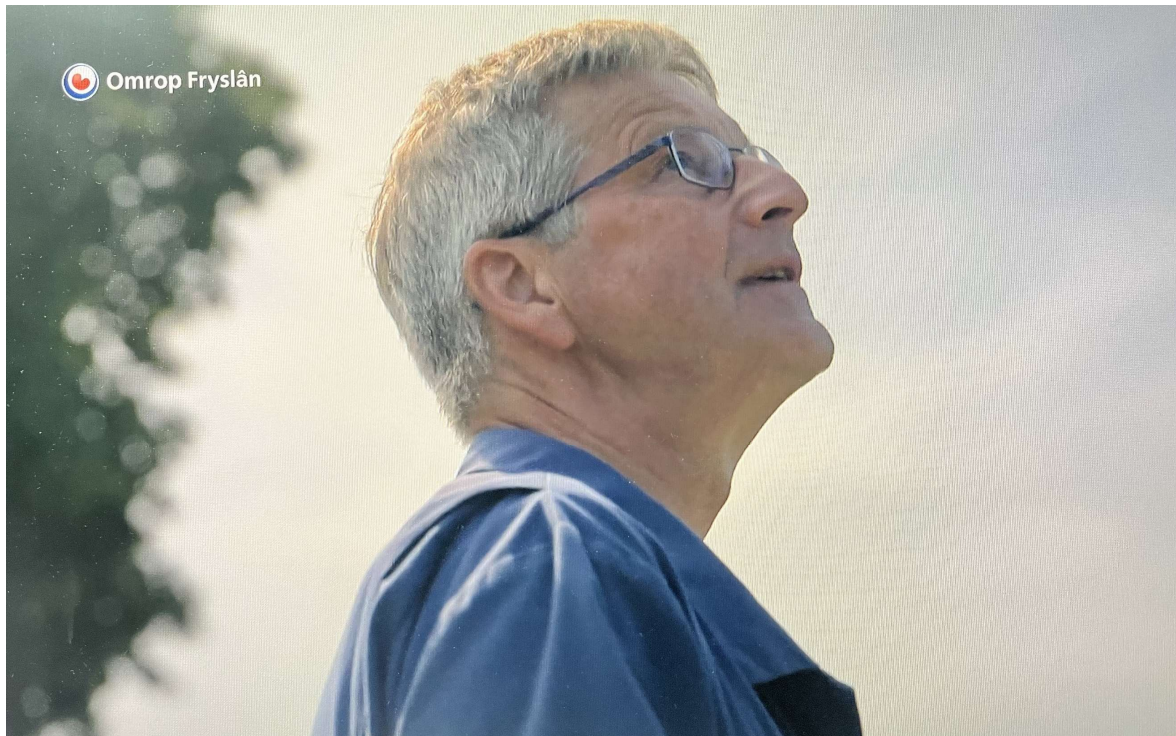
In het *Algemeen Dagblad* verscheen een artikel over Bas en zijn vader Gerard Verkerk. Zoals vaker lag de nadruk op de grote bedragen die in de duivensport kunnen omgaan; in

de kop werd vermeld dat €40.000 is betaald voor een jonge duif. Het artikel zit helaas achter een betaalmuur, alleen de foto's zijn via de site te zien.

[bas-en-gerard-hebben-de-beste-duiven-van-nederland-en-daar-betaal-je-flink-voor](#)

Omroep Fryslân maakte een mooie documentaire over de duivensport in Zwaagwesteinde (De Westereen), getiteld "Duiven van de Westereen". Deze documentaire schetst een prachtig beeld van de vreugde en het plezier die liefhebbers aan de sport beleven.

<https://tvblik.nl/fryslan-dok/duiven-van-de-westereen>

Piet Broersma uit de Westereen

Fenna, de kleindochter van Steven van Breemen, was met haar spreekbeurt over de postduif te zien op de landelijke televisie in het programma "Parels voor de zwijnen".

https://npo.nl/start/afspelen/parels-voor-de-zwijnen_5 (vanaf 14.15)

In *Expeditie Nederland* (Omroep MAX) werd vorig najaar een item uitgezonden over duiven in verschillende regio's. De onderwerpen varieerden van een dierenvriend in Zwolle die stadsduiven redt van zogeheten *stringfoot*, tot de postduivenvereniging Wederzien in Kerkrade (die al 130 jaar bestaat en inkorft in het plaatselijke café). Ook kwamen een beheerder van een centraal hok in Wijk en Aalburg, maatregelen tegen duivenoverlast in Groningen (door voer met anticonceptiemiddel) en een jonge liefhebber tijdens een wedvlucht aan bod.

https://npo.nl/start/afspelen/expeditie-nederland_127

Van het Net geplukt / Verliezen van jonge duiven met opleren

Op Facebook las ik de afgelopen week een noodkreet van een liefhebber die veel van zijn jonge duiven was verloren met opleren. Met de meeste van de adviezen en opmerkingen die onder deze berichten stonden zal het slachtoffer niet zo veel kunnen. Maar in de loop van inmiddels vele jaren duivensport is er gelukkig ook menig zinnigs over dit onderwerp geschreven. Ik ben even in de geschiedenis gedoken en kwam een artikel van Ad Schaerlaeckens tegen van zo'n twintig jaar geleden. Ik heb dat hieronder samengevat en aan Ad gevraagd of hij dit zou willen actualiseren voor een artikel in Vlucht naar de Toekomst. Hiertoe was Ad bereid, hiervoor dank! Ad verwijst in zijn artikel naar medicatie die hier en in België jaren lang gebruikt werd. Om verwarring te voorkomen, mochten liefhebbers hier via het buitenland toch aan kunnen komen, het is in Nederland verboden. Dus absoluut niet gebruiken!!

Opleren van jonge duiven _Ad Schaerlaeckens

Elk voorjaar opnieuw zijn er liefhebbers die problemen ondervinden en er tegenop zien hun jonge duiven op te leren. Sommigen klagen dat het noodlot hen achtervolgt, alsof zij alleen voortdurend pech hebben. Pech en tegenslag horen nu eenmaal bij het leven, en dus ook bij duivensport. Blijft u echter jaar na jaar "pech" hebben en begint u telkens weer met angst uw jongen op te leren uit vrees er WEER veel te verliezen, dan is het verstandig te doen aan enige reflectie. Met andere woorden om in de spiegel te kijken. U doet waarschijnlijk iets niet goed.

Voor je begint met opleren, moet je jezelf een paar belangrijke vragen stellen:

Zitten de jongen strak in het pak en trainen ze lang en spontaan?

Hebben ze goede eetlust en is de mest in orde?

Zijn ze levendig en tonen ze paarlust?

Pas als aan al die voorwaarden is voldaan zijn ze 'op leer bekwaam'.

Gezonde winterjongen moeten in mei al duidelijke paarneigingen tonen, soms zelfs eieren leggen. Is het antwoord op bovenstaande vragen "nee", dan verkeren de duiven niet in vorm. In dat geval moet je niet opleren, maar ingrijpen. Wat kun je doen? Overschakelen op lichter voer, eventueel een geelkuur geven, gecombineerd met een behandeling tegen coli of darmproblemen. Altabactine deed in vroeger jaren wonderen. Het is niet meer verkrijgbaar vanwege de Chloramphenicol die in Europa in de ban is gedaan. Een gespecialiseerd dierenarts kan mogelijk iets samen stellen dat hetzelfde effect heeft. Niet de fout maken die velen maken: Van de ene dierenarts naar de andere lopen, het ene medicijn na het andere toedienen. Soms zit het probleem in de luchtwegen ("kopjes niet zuiver"), een ervaren dierenarts ziet dat snel. Maar er is meer:

VERTROUWEN

Een vaak onderschat probleem is het vertrouwen tussen liefhebber en duif.

Veel liefhebbers hebben tegenwoordig grote aantallen jongen en soms weinig tijd. Gevolg: haastig handelen bij het pakken van de duiven. Ze worden opgejaagd en soms in hun vlucht gevangen. Of tegen een raam. Tussen de benen kan ook. Een wolk pluimen zijn het rondvliegende bewijs van de onkunde van de melker. Er zullen wel van nature angstige duiven zijn, maar de meeste worden zo gemaakt. Door de liefhebber die 'het' niet heeft. Angstige duiven geeft alleen maar miserie, met name bij het binnenkomen na een vlucht. Angstige duiven zullen zich ook minder thuis voelen op het hok. En dus makkelijker verloren gaan.

Dienaangaande wat tips:

- Voer is het middel om bij jongen discipline aan te brengen. Je zou elke duif met een hand moeten kunnen pakken. Dit lukt vooral in kleinere hokken of wanneer je het hok praktisch indeelt.
- Het hok donker maken is ook een middel om duiven rustiger te pakken.
- Een andere methode: breng alle duiven voorzichtig samen in één afdeling, maak die donker en pak ze daar rustig op. Iemand als W de Br pakte er zo 200 op korte, zeer korte tijd.

Vooral bij de eerste 'lapvluchtjes' letten op het weer:

Vermijd:

- Te warm weer.
  - Sterke wind, vooral (zuid)oostenwind.
  - Een strakblauwe lucht (hoe vreemd dat ook moge klinken).
- Bij jongen met ervaring kan uiteraard meer.

Het opleten:

- Leer de jonge duiven aan de reismand wennen voordat je de eerste keer op pad gaat.
- Begin niet verder dan vijf kilometer.
- De eerste keren kun je er gerust enkele oude duiven bij zetten. Laat ze in het begin samen los, en later eventueel in kleinere groepjes.
- Een goed systeem is de afstanden geleidelijk op te voeren en bij 10 a 15 km pas verder rijden als ze voor je thuis zijn. Verder dan 25 km hoeft echt niet.
- Kies altijd een veilige losplaats, zonder obstakels zoals draden of druk verkeer. Mensen die langs de snelweg lossen riskeren hun duiven, zijn een gevaar voor het verkeer en slecht voor het imago van de sport.

Wie deze basisprincipes hanteert hoeft er niet of minder tegen op te zien om zijn jonge duiven op te leren. Waar het vooral om draait is een onderlinge band en gehechtheid aan het hok. 'They must feel they are WANTED' zegt men over de oceaan. Met mensen is het niet anders.

A.S.

Donateur in beeld – Amanuel Oz – Bio Lugecol

Een vaste rubriek in *Vlucht naar de Toekomst* is "Donateur in beeld". Hierin stellen we een donateur voor en vertelt hij of zij waarom de SBD gesteund wordt. Dit keer staat de 51-jarige Amanuel Öz uit Hengelo centraal. Naast een zeer succesvolle marathonspeler in de duivensport is hij eigenaar van Bio Lugecol, een merk van biologische bijproducten voor postduiven.

Amanuel kwam al op jonge leeftijd in aanraking met de duivensport, dankzij zijn toenmalige overbuurman. "In 1989 ben ik zelfstandig begonnen als jeugdlid," vertelt hij. "Zoals bij velen ging dat met de nodige ups en downs. Mijn eerste duiven kreeg ik van liefhebbers met goede bedoelingen." In 1995 maakte hij de overstap naar de overnachtfond, met direct succes. Het absolute hoogtepunt volgde in 1998 met de 1e nationaal Bergerac tegen bijna 43.000 duiven. Na dit succes kwam er echter een onderbreking: door omstandigheden stopte Amanuel na 1998 met de actieve sport, om pas in 2009 opnieuw te beginnen. Die herstart bleek opnieuw succesvol. In 2013 behaalde hij wederom een nationaal hoogtepunt met een 1e nationaal vanuit Orange (sector 3). In datzelfde jaar en de jaren erna volgden tal van kampioenschappen en topklasseringen, waaronder een 3e nationaal Perigueux (sector 3) in 2014 en diverse titels op afdelings- en nationaal niveau.

Amanuel heeft samen met enkele andere duivenliefhebbers onder de naam BLT een aantal voedingssupplementen voor postduiven op de markt gebracht, waaronder Bio Lugecol. Het idee om dit product te introduceren ontstond in een periode waarin hij zonder werk zat. Het product bestond al onder een andere naam binnen de commerciële

pluimveehouderij en is door Amanuel eerst uitvoerig getest. Vervolgens besloot hij het onder een eigen naam geschikt te maken en specifiek op de markt te brengen voor postduiven. De naam is daarbij bewust gekozen: *Bio* staat voor natuurlijk, *Lu* voor luchtwegen, *Ge* voor geel en *Coli* voor coli. Daarmee staat Bio Lugecol voor een natuurlijk middel ter ondersteuning van de luchtwegen en ter preventie van het geel en coli.

Bio Lugecol is gebaseerd op een combinatie van organische zuren en kruiden. Deze organische zuren zorgen ervoor dat de pH-waarde van het drinkwater daalt. Kraanwater heeft doorgaans een pH-waarde tussen de 7 en 9, maar bij gebruik van de juiste dosering (1 ml per liter water) wordt de zuurgraad aanzienlijk verlaagd. Het is bewezen dat een lagere pH-waarde een bacterie- en schimmelwerend effect heeft, waardoor de infectiedruk van onder andere coli en het geel afneemt. Dit komt de algehele gezondheid van de duif ten goede. Daarnaast verhoogt het product de weerstand, waardoor ziektekiemen minder kans krijgen zich te ontwikkelen. Het draagt bij aan een betere conditie en weerbaarheid van de duiven, ondersteunt en prikkelt de voorste luchtwegen en spijsvertering, en bevordert de slijmuitstoot.

Natural extracts, acids and herbs

Naast Bio Lugecol brengt BLT ook andere producten op de markt, waaronder BLT FulviMix Power. Dit supplement bestaat uit een mix van tien verschillende oreganostammen, aangevuld met kaneel, tijm en een prebiotische vezel. Deze vezels vormen een belangrijke voedingsbron voor nuttige darmbacteriën, met name bifidobacteriën en lactobacillen.

Daarnaast is het product verrijkt met diverse ondersteunende ingrediënten, waaronder kurkuma, boswellia-extract, brandnetel en MSM-poeder (methylsulfonylmethaan). De werking van BLT FulviMix Power is dan ook breed: het helpt bij het ontgiften van het lichaam, bevordert de opname van voedingsstoffen, vitaminen en mineralen, en ondersteunt en versterkt het immuunsysteem. Bovendien draagt het bij aan een sneller spierherstel, helpt het spier- en gewrichtsklachten te voorkomen en ondersteunt het de algehele conditie van de duiven.

Nieuwe voedingssupplementen introduceren in een steeds verder krimpende hobby – en dus een kleiner wordende afzetmarkt – kan een groot risico met zich meebrengen. Amanuel beaamt dat. “Dat risico heb ik zeker ingecalculeerd. Daarom heb ik het vanaf het begin breder aangepakt. Ik heb me niet alleen op de duivensport gericht, maar mijn producten ook onder de aandacht gebracht bij kanariefokkers en binnen kleindierversenigingen. Daarnaast heb ik tentoonstellingen gesponsord en lezingen gegeven. Zo kreeg ik voet aan de grond in de wereld van vogels en pluimvee.” Die aanpak wierp zijn vruchten af: de producten vonden zelfs hun weg naar het buitenland, tot in Nieuw-Zeeland. “Door strengere regelgeving zijn we daar later mee gestopt, maar in landen als Polen en Duitsland zijn we nog wel actief. Alleen op Nederland richten was simpelweg niet voldoende. De markt is hier klein en de concurrentie groot, dus daarom moet je het breder trekken.”

Het lijkt alsof hij tegen de stroom in onderneemt, maar Amanuel ziet dat anders. Hij kiest bewust voor kwaliteit binnen een krimpende markt. “Als duivenliefhebber ben ik altijd op zoek geweest naar producten die écht iets toevoegen aan de gezondheid van de duif. Alles wat ik ontwikkel, test ik eerst zelf. Vanuit die gedachte bouw ik mijn assortiment op.” Dat hij zelf actief is in de sport, werkt in zijn voordeel. “Zeker, het verlaagt de drempel voor liefhebbers om iets te proberen. Mensen weten dat ik uit de praktijk kom.” Tegelijkertijd blijft hij realistisch. “Liefhebbers zijn kritisch – en dat is goed. Bestaande klanten komen meestal terug, maar nieuwe klanten overtuigen blijft een uitdaging.”

Over de toekomst van de duivensport is Amanuel realistisch. “Ik ben geen pessimist, maar echt optimistisch ben ik ook niet. De betrokkenheid binnen veel verenigingen laat te wensen over. Je ziet dat jeugdleden er soms een beetje bij hangen, zonder dat ze echt begeleid worden. Toen ik zelf jeugdlid was, werd er veel meer georganiseerd en werd je actief meegenomen in de sport. Dat is op sommige plaatsen misschien nog steeds zo, maar wat mij betreft zou dat overal zo moeten zijn.” Het initiatief van de Stichting Behoud Duivensport kan hij dan ook waarderen. “Ik vind het moedig. Tegelijkertijd vraag ik me af of het toekomst heeft, want je kunt zo iets niet alleen. Het is afhankelijk van voldoende draagvlak. Er moeten ook meer ambassadeurs komen die zich actief inzetten.”

Zijn motivatie om donateur van de SBD te zijn is helder: “Ik vind het een goed initiatief en wil daar graag mijn steentje aan bijdragen. Ik hoop dat de duivensport blijft voortbestaan, want het is een prachtige hobby.” Of de doelstellingen van de stichting haalbaar zijn? “Er liggen zeker kansen, vooral als je inspeelt op nieuwe doelgroepen. Nieuwe technieken als real time GPS ringen binnen de duivensport kunnen aantrekkelijk zijn voor jongeren. Koppel dat bijvoorbeeld aan competities of nieuwe vormen van prijzen – denk aan prestaties gebaseerd op daadwerkelijk gevlogen kilometers. Daar kun je creatief in zijn.”

Tot slot heeft Amanuel nog enkele praktische tips: “Richt je meer op plekken waar al interesse in dieren bestaat, zoals kinderboerderijen en zorgboerderijen. Daar ligt een natuurlijke aansluiting. Initiatieven zoals duiventuinen zijn ook een goed idee.”

Die houding is typerend voor Amanuel: realistisch, maar altijd met oog voor kansen. Zo kijkt hij ook naar de toekomst van de duivensport.

Meer informatie over de producten van BLT is te vinden op: <https://biolugecol.nl/>

PROBIOTICA EN PREBIOTICA *_Willem Mulder*

Je hebt vast wel eens een keer van probiotica gehoord. Prebiotica hoor je eigenlijk minder vaak. Je denkt misschien: heeft het iets te maken met antibiotica van de dierenarts? Nou, ja en nee. Antibiotica wordt meestal gegeven als de duiven ziek zijn. Dan krijgen ze een kuur. Die kuur moet je helemaal af maken. Waarom? Anders kan er resistentie optreden. De duiven worden dan immuun voor dat soort antibiotica en dan moet je een volgende keer een andere soort geven. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. Maak een antibiotica kuur daarom altijd af. Ook al denk je, dat de duiven er weer goed uitzien.

Probiotica

Dat is eigenlijk een andere, meer natuurlijke manier om de duiven te behoeden voor ziektes. Het zijn eigenlijk goede bacteriën die de duiven helpen om gezond te blijven. Ook wij mensen krijgen die goede bacteriën wel binnen als we b.v. karnemelk of magere kwark eten. We kennen ook allemaal wel het drankje Yakult. Daar zitten weer meer van die goede bacteriën in.

We hebben het nu over melkzuurbacteriën. Ze komen dus vaak van koeien. Deze goede bacteriën komen in de maag van de duiven terecht. In de maag is er een zuur milieu. Zeg maar een heel lage pH-waarde. Bij duiven is dat ongeveer 2 pH. De meeste bacteriën overleven dat niet. Enkele komen er wel doorheen en kunnen dan de goede bacteriën die al in de darmen zitten helpen om de slechte bacteriën te doden. Het valt dus niet mee om de probiotica in de darmen te krijgen. Daarvoor moeten ze al vanaf het begin heel sterk zijn. Als de basis goed is, heb je de meeste kans dat ze de darmbacteriën kunnen helpen.

Probiotica in poedervorm

Toepassing

Zoals we allen weten hebben vooral jonge duiven nogal eens darmproblemen. Dat komt omdat die hun immuunsysteem nog moeten opbouwen. Dat duurt ongeveer 1 jaar. Voordien zijn ze net als kleine kinderen vatbaar voor allerlei ziektes zoals E-Coli. Zo kunnen we nu de jonge duiven helpen hun weerstand tegen ziekteverwekkers te vergroten. Vooral na een antibiotica kuur, een enting en na mandbesmetting kan er snel weer door positief werkende bacteriën worden opgebouwd.

Ook worden er allerlei probiotica in poedervorm aangeboden. Die worden dan gevriesdroogd. Op het moment dat er weer vocht bijkomt, gaan ze weer werken. Dat is een gemakkelijke manier want zo'n product bederft niet snel. Hoe kom je er nou achter dat je een goed product hebt? Dat is altijd heel lastig. Je moet gewoon goed naar de duiven kijken. Want je moet wel wat aan je duiven kunnen zien. Anders is het niet zinvol dit te geven. Van een goed probiotica product krijg je poeder op de vleugels en zelfs vorm.. Producten die na enige tijd nog steeds geen optische verbetering laten zien, zullen waarschijnlijk niet sterk genoeg. Een gedeelte van het poeder is suiker. Die zijn nodig om de bacteriën te voeden. De suikers worden door de bacteriën omgezet in melkzuur (vandaar de naam melkzuurbacteriën) die op hun beurt dan de pH-waarde verlagen. En daar hebben slechte bacteriën een bloedhekel aan.

Het water moet dagelijks worden ververs. Waarom? Als we steeds weer water bijgieten, vermeerderen de bacteriën zich toch weer? Na 3 -4 dagen bijgieten of laten staan van het water gaan de probiotica bacteriën de dode broertjes en zusjes verorberen (eiwit). Hierdoor wordt weer ammoniak gevormd en dan gaat de pH-waarde omhoog van 4.5 naar 7 of 8 en daar zitten we niet echt op te wachten. We krijgen de beste resultaten, als we het slechts 1 dag op het hok laten staan en daarna verversen.

Prebiotica

Daar hoor je veel minder vaak over praten. Eigenlijk is dat jammer, want de werking ervan is vaak effectiever dan die van probiotica. Prebiotica bestaan uit verteerbare en onverteerbare vezels die in voeding voorkomen. Deze vezels dienen als voeding voor de goede bacteriën in de darmen. Hoe meer voeding deze bacteriën krijgen, hoe beter ze zich kunnen vermeerderen. Daardoor kunnen ze de strijd aangaan met schadelijke bacteriën die duiven ziek kunnen maken. Omdat er van nature al veel goede bacteriën in de darmen aanwezig zijn, kunnen zij zich bovendien het snelst uitbreiden. De vezels passeren probleemloos de maag van de duiven en komen daardoor volledig in de darmen terecht. Wanneer je daarnaast ook probiotica geeft, versterkt dat elkaars werking en ontstaat er een dubbel effect.

Nadeel van antibiotica

Als de duiven toch ziek worden, moet je er mee naar de dierenarts. De kans is groot, dat je dan een antibiotica kuur meekrijgt. Dan knappen de duiven daar meestal snel van op. Nadeel is, dat de antibiotica niet alleen de slechte bacteriën dood maakt, ook de goede. Het is daarom verstandig om na een antibioticakuur weer de pro en prebiotica te geven om weer nieuwe darmbacteriën op te bouwen. We noemen dat de darmflora. Er zijn honderden verschillende bacteriën. Al deze bacteriën bij elkaar noemen we het ook wel het Microbioom. Het duurt vaak wel een week of zes, voordat alle darmbacteriën weer zijn aangevuld en dus het immuunsysteem weer 100% goed werkt. Daarom is het verstandig om niet te snel de duiven weer mee te geven op een zware vlucht.

Veel succes ermee. Willem Mulder Tel: 06-48717475 - E-mail: willemmulder@xs4all.nl
Website menselijke voeding: www.willemmuldervoeding.nl

De dierenarts aan het woord

Postduiven en roofvogels

Door drs. H.T. Arts, dierenarts te Staphorst

Roofvogels zijn voor veel mensen bijzondere en indrukwekkende dieren. Ze stralen kracht, snelheid en precisie uit. Met hun scherpe snavel en sterke klauwen zijn ze uitstekend uitgerust om te jagen — en daarmee vormen ze een gevaar voor postduiven.

Regelmatig krijgen wij op het spreekuur postduiven aangeboden die door een roofvogel zijn aangevallen. De klauwen van een roofvogel veroorzaken vaak diepe verwondingen aan borst en rug van de duif. Het verschil tussen letsel door een roofvogel en bijvoorbeeld verwondingen door prikkeldraad of afrasteringsdraad is meestal goed zichtbaar. Roofvogelwonden zijn vaak diep en ingescheurd, terwijl draadverwondingen doorgaans oppervlakkiger zijn, alsof er een kaasschaaf over de huid is gegaan. Het hechten van dergelijke wonden verloopt meestal goed. Met een kromme naald en hecht draad van dikte 3-0 kunnen de beschadigingen vaak netjes worden gesloten, doorgaans zonder blijvende schade. Wanneer echter de borstspieren zijn geraakt, ontstaan er regelmatig littekens. De postduif behaalt dan vaak niet meer dezelfde prestaties als voorheen.

Wat veel duivenmelkers opvalt, is dat roofvogels vaak de voorste duif uit een groep grijpen. Dat blijkt niet zelden juist een van de beste duiven van het hok te zijn.

Welke roofvogels vormen een gevaar voor postduiven?

De slechtvalk

De slechtvalk vouwt tijdens de aanval zijn vleugels strak langs het lichaam en stort zich met enorme snelheid van bovenaf op zijn prooi. Door deze gestroomlijnde houding bereikt hij indrukwekkende snelheden.

Slechtvalk – foto W. Weerd

De wouw

De wouw scheert op vliegende postduiven af en schuwt het niet om dicht langs de duivenmelker te vliegen. Hij vangt postduiven regelmatig rechtstreeks uit de lucht.

De sperwer

De sperwer staat bekend om zijn verrassingsaanvallen. Met snelle en behendige manoeuvres weet hij postduiven vaak plotseling te overrompelen.

De havik

De havik is een felle en zeer wendbare jager. Hij is gebouwd om snel tussen bomen en struiken door te vliegen en gebruikt dekking om ongemerkt dichtbij te komen. Daardoor kan hij postduiven tijdens hun vlucht verrassen.

De buizerd

De buizerd is een veelvoorkomende roofvogel in Nederland. Gezonde en sterke postduiven zijn meestal te snel en te wendbaar voor deze relatief trage jager. Toch zal hij de kans om een verzwakte, uitgeputte of gewonde duif te grijpen niet laten liggen. Vaak wacht hij vanuit een boom of vanaf een paal om onverwacht toe te slaan zodra een postduif zich aandient. Zelfs een havik durft hij soms zijn prooi afhandig te maken. Zijn veelzijdigheid als jager verklaart waarom hij in zoveel verschillende leefgebieden voorkomt.

Roofvogels weren

Wanneer er veel kraaien of kauwen in de omgeving nestelen, worden roofvogels vaak actiever verjaagd. Kraaien en kauwen werken namelijk geregeld samen om roofvogels uit hun territorium te verdrijven, waardoor postduiven soms meer rust krijgen.

Ook het plaatsen van uilenkasten in de buurt van duivenhokken kan helpen. De aanwezigheid van uilen zorgt er geregeld voor dat bepaalde roofvogels het gebied liever mijden.

Vooraf in het voorjaar neemt de kans op aanvallen toe. Roofvogels bouwen dan nesten en moeten, zodra er jongen zijn, meer voedsel aanvoeren. In dezelfde periode beginnen jonge postduiven vaak hun eerste trainingsvluchten rondom het hok. Juist deze jonge en onervaren duiven vormen een gemakkelijke prooi. Sommige duivenmelkers proberen daarom onvoorspelbaarheid in te bouwen door hun postduiven niet elke dag op exact hetzelfde tijdstip los te laten. Dat kan de kans op gerichte aanvallen verkleinen.

Daarnaast kan overleg met natuurorganisaties over het plaatsen van valkenkasten buiten gebieden met veel postduiven bijdragen aan een beter evenwicht tussen natuur en duivensport. Uiteindelijk blijft het een kwestie van leven en laten leven — voor de postduif, de duivenmelker én de roofvogel.

=====

Tot slot / Nieuws van de SBD

Beleidsplan

Over een maand bestaat Stichting Behoud Duivensport twee jaar. In onze jaarverslagen hebben wij u geïnformeerd over de activiteiten die wij hebben ondernomen, de resultaten die wij hebben behaald en de ambities die wij voor 2026 hebben vastgesteld.

Binnenkort publiceren wij ons beleidsplan online. Hierin vindt u onder meer een geactualiseerde versie van onze visie, missie en kernactiviteiten. Daarnaast lichten wij toe op welke wijze wij fondsen werven om onze activiteiten mogelijk te maken, hoe het bestuur is samengesteld en welke strategie wij hanteren om onze doelstellingen te realiseren. Ook besteden wij aandacht aan ons financieel beleid en onze financiële positie.

Tot slot schetsen wij onze toekomstvisie en planning richting 2030.

Bestuursuitbreiding

Tijdens onze laatste bestuursvergadering hebben wij stilgestaan bij een mogelijke uitbreiding van het bestuur naar vijf bestuursleden. Inmiddels heeft zich een geschikte kandidate gemeld, waarmee wij zeer verheugd zijn.

Met deze uitbreiding creëren wij meer mogelijkheden om ons in de nabije toekomst actief in te zetten voor de promotie van zowel Stichting Behoud Duivensport als de duivensport in het algemeen. In dat kader hebben wij inmiddels contact gehad met Pieter Kos, organisator van de Voorjaarbeurs, die heeft toegezegd ons hierbij te willen ondersteunen.

In het volgende nummer komen wij hier uitgebreider op terug en zullen wij tevens ons nieuwe bestuurslid aan u voorstellen.

Donateurs en Supporters

De afgelopen maanden hebben wij opnieuw circa 35 nieuwe donateurs mogen verwelkomen. Het merendeel van hen heeft tevens toegezegd een bon beschikbaar te stellen voor de veiling van december 2026, die wederom via [Duiven.net](https://duiven.net) zal plaatsvinden. Wij hopen dat zich de komende maanden nog meer nieuwe donateurs bij onze stichting zullen aansluiten.

Ook het aantal supporters blijft dagelijks groeien. Wij streven ernaar om in de loop van dit jaar de eerste mijlpaal van 1.000 supporters, inclusief donateurs en samenwerkingspartners, te bereiken. De persoon die wij als 1.000e supporter mogen verwelkomen, zullen wij uiteraard met een leuke attentie bedanken.

